

§. 4.

Za podílníky budtež pokládáni:

1. ti, kteří drží společné pozemky, nebo kteří
2. takové právo účastniti se v užitecích mají, jež se zakládá na příslušnosti k oprávněnému společenstvu bývalých poddaných, členův oprávněných obcí nebo tříd, pokud se týče k hromadě těch, kteří jsou oprávněni užívati pozemků střídavých, buď si tato příslušnost založena na povaze osobní nebo na vlastnictví jiného statku, konečně
3. ti, kteří skutečně dostávají přebytky výnosu, jež zbývají po uhrazení pohledávek oprávněncův.

Osoby, které nejsou podílníky v smyslu těchto ustanovení, avšak z jakékoliv příčiny právní pohledávají společné nebo střídavé užívání pozemků takých, mohou pohledanost tuto sobě dobývati toliko způsobem v §. 38 naznačeným.

Přímo v dělení nebo upravování účastni jsou podílníci a osoby ve smyslu §. 20 účastné, kdežto osoby v §§. 22—26 jmenované jen nepřímou jsou účastny.

§. 5.

Hlavní rozdělení pozemků společných, to jest když se dělí

1. mezi bývalými vrchnostmi z jedné — a obcemi a bývalými poddanými z druhé strany, nebo
  2. mezi místními obcemi nebo částmi obecními, nebo
  3. mezi obcí místní nebo částí obecní z jedné a hospodářským společenstvem (třídou selskou, nadacemi, singularisty a t. d.) z druhé strany,
- provedeno buď k opovědi (provokaci) té neb oné ze stran shora uvedených, mezi nimiž pozemky rozděleny býti mají.

Podá-li se provokace od bývalých poddaných, od částí obecní nebo od hospodářského společenstva, srozuměna musí býti s ní nejméně polovice všech bývalých poddaných, jakož i členů části obecní nebo společenstva hospodářského, k společnému užívání oprávněných.

Provokace ze strany obce zakládati se má na usnešení výboru obecního, výborem zemským stvrzeného.

Výbor zemský může však jménem obce nebo části obecní provokaci zadati i z úřední povinnosti.